

ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНИМ ГОСПОДАРСТВОМDOI: [https://doi.org/10.25140/2410-9576-2024-2\(29\)-23-35](https://doi.org/10.25140/2410-9576-2024-2(29)-23-35)

УДК 338.45.48

JEL Classification: L210; M140

Ростислав Володимирович Тульчинський

доктор економічних наук, професор,
завідувач кафедри менеджменту, маркетингу та публічного адміністрування
Заклад вищої освіти «Міжнародний науково-технічний університет імені академіка Юрія Бугая», (Київ, Україна)

E-mail: r.tulchynskiy@istu.edu.ua. ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-1605-1403>

Scopus:

<https://www.scopus.com/authid/detail.uri?authorId=57218623172&origin=resultslist>**КОРПОРАТИВНА СОЦІАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ
У КОНТЕКСТІ ЦІЛЕЙ СТАЛОГО РОЗВИТКУ**

Анотація. У статті розглянуто теоретико-прикладні аспекти реалізації стратегії корпоративної соціальної відповідальності компанії в умовах трансформації суспільно-політичних процесів та імплементації концепції сталого розвитку в процеси державного та корпоративного управління. Обґрунтовано важливість досягнення Глобальних цілей для економіки та суспільства, розглянуто основні інституційні положення та стратегічні аспекти реалізації концепції сталого розвитку. Проаналізовано рейтинг індексу цілей сталого розвитку за сучасних умов. Обґрунтовано важливість розвитку практики відповідального інвестування як для великих компаній, так і представників малого і середнього бізнесу. На основі проведеного аналізу визначено пріоритети сталого розвитку, на які орієнтуються великі вітчизняні компанії та світові лідери бізнесу. Корпоративна соціальна відповідальність розглядається як бізнес-стандарт на ринку інвестиційних ресурсів, фокусуючи увагу компаній на впровадженні бізнес-практик в напрямку розв'язання соціальних та екологічних проблем, захисту працівників та мінімізації негативного впливу на навколишнє природне середовище. Розглянуто взаємозв'язок інвестиційної та виробничої складової в досягненні компаніями цілей сталого розвитку на основі дії механізмів фондового ринку. У результаті дослідження процесів впровадження компаніями ESG-стандартів ведення бізнесу зроблено висновок щодо наявності тенденцій активізації та позитивної динаміки, особливо у країнах ЄС. Розглянуто сутність ESG-стандарту як провідного управлінського інструменту організації діяльності бізнесу в напрямку забезпечення досягнення цілей сталого розвитку. Акцентовано увагу на важливості підтримки тренду відповідального бізнесу на засадах впровадження принципів сталого розвитку з боку органів державної влади, виокремлено основні моделі взаємодії бізнесу та органів влади.

Ключові слова: бізнес; бізнес-стратегія; підприємство; соціально відповідальна діяльність підприємств; сталий розвиток; глобальні цілі; корпоративне управління; корпоративна соціальна відповідальність.

Рис.: 2. Бібл.: 13.

Постановка проблеми. Концепція стійкого розвитку нині виступає провідною моделлю розвитку економіки та суспільства, мета якої – задоволення потреб людини при економному підході до

ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНИМ ГОСПОДАРСТВОМ

використання природних ресурсів та збереженні навколишнього середовища в контексті забезпечення поточних потреб та потреб майбутніх поколінь. Отже, сучасний тренд взаємодії суспільства й бізнесу – розв’язання завдань економічного зростання з одночасним акцентом на соціальні та екологічні аспекти, у тому числі питання зміни клімату.

Великі компанії найчастіше використовують політику корпоративної відповідальності в поєднанні з принципами сталого розвитку. На сьогодні це тренд відповідального бізнесу, з орієнтацією на ефективну взаємодію із соціумом, громадянським суспільством, конкурентами та владою. Для українського бізнесу активність процесів у сфері впровадження засад сталого розвитку в управління корпораціями формує інтеграційний потенціал до взаємодії із глобальним світом. Поштовхом до цього процесу стали пандемічні виклики, економічна криза, глобальні політичні процеси, демографічні та соціальні проблеми, які мали негативний вплив на ділове середовище, споживачів та виробників продукції і послуг та безпосередньо бізнес. За цих умов концепція сталого розвитку розглядається багатьма експертами як нова система координат, що забезпечує стратегічний розвиток та ринкову спроможність бізнес-структур.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Розвиток парадигми сталого розвитку та її імплементація в процеси державного та корпоративного управління останнім часом досліджуються значною кількістю вітчизняних учених, серед яких доцільно виокремити С. Білу [1], Ж. Дерій [2], М. Дубину [3], А. Озеран [4], О. Колесник [5], О. Попело, С. Тульчинську [6] та ін.

Виділення недосліджених частин загальної проблеми. Проте побудова інвестиційної політики компаній та системи корпоративної соціальної відповідальності на засадах сталого розвитку, концептуальні засади взаємодії бізнесу і влади в рамках досягнення глобальних цілей потребують додаткових досліджень.

Постановка завдання. Метою статті є дослідження теоретико-прикладних аспектів реалізації стратегії соціально відповідальної діяльності підприємств в умовах трансформації суспільно-політичних процесів та впровадження концепції сталого розвитку.

Виклад основного матеріалу. Дискусії дослідників щодо важливості екологічної складової в розвитку економіки й суспільства активно проводяться починаючи із 70-х років ХХ ст., коли рівень розвитку

ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНИМ ГОСПОДАРСТВОМ

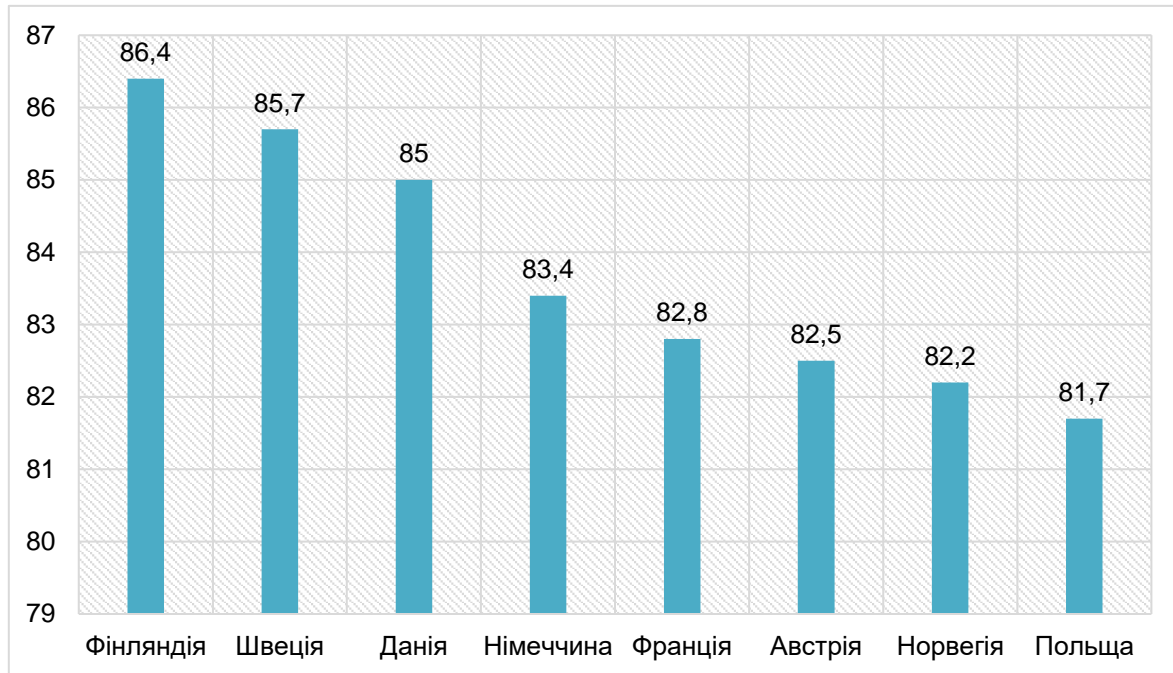
промисловості сектору та його вплив на екосистеми, проблема виснаження природних ресурсів, забрудненості надр, повітря і води одночасно з бідністю, нестачею продовольства стали однією із важливих тем для обговорень на міжнародному рівні. Інституційне оформлення розв'язання зазначених проблем розпочалось у 90-х роках, спочатку у зв'язку із прийняттям Рамкової конвенції про зміну клімату, що сформуувала засади для розробки Кіотського протоколу та Паризької угоди, а потім із прийняттям ООН Цілей розвитку тисячоліття у 2000 р. та початком імплементації засад сталого розвитку. Наприкінці 2018 року Європейською комісією було представлено нову стратегію – «2030 Sustainable Development Strategy», яка визначає новий фундаментальний рівень європейської політики у сфері економіки, соціальної сфери та охорони навколишнього природного середовища. Цілі сталого розвитку ООН-2030 є основою нової стратегії та визначають систему індикаторів, що дозволяють оцінити ступінь її реалізації. Пріоритетними завданнями визначено боротьбу з бідністю, забезпечення свіжою питною водою, поліпшення системи охорони здоров'я та освіти, розвиток молоді, розширення можливостей для людей з особливими потребами, права жінок та міграційні процеси. При цьому визначено такі ключові підходи до реалізації Стратегії:

- інтеграція цілей сталого розвитку в усі європейські політики, програми розвитку, міжнародні угоди;
- здійснення моніторингу прогресу із досягнення встановлених цілей та завдань на кількісному та якісному рівнях;
- впровадження трансформаційних економічних та соціальних моделей розвитку [7].

Дані щорічного звіту Sustainable Development Report 2024 свідчать про те, що лише у досягненні 5 цілей сталого розвитку, а саме ЦСР2 (Подолання голоду), ЦСР 16 (Мир та справедливість), ЦСР 15 (Збереження систем суходолу), ЦСР 3 (Міцне здоров'я), ЦСР 9 (Інновації та інфраструктура) світова спільнота демонструє позитивні тенденції, проте за окремими країнами прогрес є повільним та нерівномірним. Так, рейтинг індексу цілей сталого розвитку, як і в попередні роки, очолюють країни Скандинавії, а саме Фінляндія, Швеція, Данія (рис. 1). При цьому Фінляндія також є лідером у Всесвітньому рейтингу за індексом щастя. Проте навіть у цих країнах є суттєві проблеми із досягненням цілей ЦСР 2 (Подолання голоду), ЦСР 12 (Відповідальне споживання та виробництво),

ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНИМ ГОСПОДАРСТВОМ

ЦСР 13 (Кліматичні дії) та ЦСР 15 (Збереження систем суходолу), що зумовлено нестабільними моделями споживання та міжнародною ситуацією. Країни, що посідають останні місця в рейтингу, а це Ємен, Сомалі, Чад, Центральноафриканська республіка та Південний Судан, мають проблеми безпеки, військові конфлікти та, як наслідок, високий рівень соціально-політичної нестабільності.

Рисунок 1. Інформація про індекс сталого розвитку за 2024 р.

Джерело: [8].

Для держави є важливим підтримка процесів сталого розвитку, орієнтуючись на відповідальний бізнес як надійного партнера в довгостроковій та короткостроковій перспективі. Значна роль у цьому відводиться великим бізнес-структурам та їхнім об'єднанням, що здатні вплинути на формування засад відповідального ведення бізнесу, поширення цінностей корпоративної соціальної відповідальності на інші компанії та створити потенціал для ефективної співпраці з державою. Корпоративна соціальна відповідальність більшістю дослідників розглядається як бізнес-стандарт на ринку інвестиційних ресурсів, фокусуючи увагу компаній на впровадженні бізнес-практик у напрямку розв'язання соціальних та екологічних проблем, захисту працівників та мінімізації негативного впливу на навколишнє природне середовище.

ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНИМ ГОСПОДАРСТВОМ

Делалі більш значущим у діяльності компаній стає вплив на стійкість бізнесу екологічних та соціальних чинників. Відповідно в методичному контексті важливості набувають управлінські підходи до оцінки впливу факторів сталого розвитку на ефективність бізнесу, включаючи екологічні та соціальні аспекти ефективності, прирівнені за значущістю до економічної складової. Подібна оцінка може стати фундаментом розвитку практики відповідального інвестування із залученням державних структур, інститутів розвитку та фінансових установ. Фактори стійкого розвитку (ESG-чинники) в контексті досягнення глобальних цілей враховуються під час стратегічного планування в розвитку бізнес-компаній, а також трансформації бізнес-моделей із фокусуванням на більш стійких, що відповідають вимогам сучасної ринкової економіки та орієнтовані на перспективу.

Орієнтація на сталий розвиток, включаючи підвищення якості управління факторами ESG, відбувається з різними темпами та масштабами, в залежності від розміру та фінансових можливостей компанії, проте саме в цьому напрямку розгортається конкурентна боротьба за фінанси, доступ до ринків та інновації.

На наше переконання, доцільно виокремити такі пріоритети сталого розвитку, на які переважно орієнтуються великі вітчизняні компанії та лідери бізнесу. Здебільшого всі вони пов'язані зі стратегічним розвитком бізнесу, зміною підходів до побудови бізнес-моделей компанії, інтеграцією аспектів концепції сталого розвитку до системи корпоративного управління та процесу формування корпоративної культури. Пріоритети вітчизняних компаній найчастіше збігаються з пріоритетами міжнародних лідерів:

- відповідальне виробництво і споживання;
- орієнтація на проекти циклічної економіки;
- екологічна та виробнича безпека для збереження здоров'я працівників;
- розвиток інтелектуального капіталу, ефективне використання людського потенціалу;
- впровадження цифрових інновацій, цифровізація бізнес-процесів, зокрема використання штучного інтелекту;
- енергоємність та ресурсоємність;
- врахування кліматичних ризиків, впровадження технологій для розвитку низьковуглецевої економіки;

ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНИМ ГОСПОДАРСТВОМ

- участь бізнесу в регіональному та територіальному розвитку з метою вирішення проблем безробіття та соціального захисту населення на основі формування сприятливого бізнес-середовища;
- розвиток економічного партнерства між владою та бізнесом;
- прозорість діяльності та інформаційна відкритість;
- відповідальні інвестування та логістика.

Особливо важливо відзначити зростання інтересів інвесторів до проєктів сталого розвитку, що відображається у прискоренні стійкого фінансування в усьому світі. Відбувається взаємозв'язок інвестиційної та виробничої складової, що підтверджується діяльністю фондових бірж щодо підготовки корпоративної звітності за соціальними та екологічними питаннями, а також впровадження стандартів нефінансової звітності для компаній, що присутні на торгах. Наприклад, є програма «Біржі за стійкий розвиток», що розпочалась за ініціативою ООН у 2009 р. та є партнерською програмою Конференції ООН із торгівлі та розвитку, мережі Глобального договору ООН, Фінансової ініціативи Програми ООН з навколишнього середовища та Асоціації відповідального інвестування. У Програмі беруть участь 112 бірж, що в сукупності становить 70 % світового фондового ринку, учасниками яких є близько 57 тис. компаній із загальною капіталізацією, що перевищує 91 трлн дол. Основними напрямками ініціативи є такі:

- гендерна рівність;
- відкритість інформації щодо корпоративної відповідальної діяльності в напрямку протидії кліматичним змінам та підтримки глобального партнерства [9].

Метою цієї ініціативи є розробка фондовими біржами управлінських рішень, що стосуються забезпечення інвестиційної спроможності проєктів сталого розвитку, підтримки інвестицій у формування сталого майбутнього, поширення практик сталого розвитку та відповідальної поведінки бізнесу на фінансових ринках [9]. Також у межах політики сталого розвитку в умовах фінансових ринків застосовується такий інструмент, як ESG bonds, а саме зелені облігації, що застосовуються для залучення фінансових ресурсів у проєкти забезпечення екологічної безпеки. Середня ставка дисконту за такими цінними паперами становить від 0,01 до 5 % [9].

Впровадження компаніями ESG-стандартів ведення бізнесу має тенденцію до активізації, попри регіональні відмінності та середньорічну динаміку (рис. 2). Опитування європейських інвесторів свідчить про

ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНИМ ГОСПОДАРСТВОМ

використання ESG-підходу як основного при розробці інвестиційної політики (31 % для європейських країн проти 18 % у Північній Америці та 22 % у Азіатсько-Тихоокеанському регіоні), що також свідчить про наявність відповідної системи нормативно-правового регулювання [10].

Рисунок 2. Впровадження ESG напрямків в інвестиційну політику компаній (Європа, Північна Америка, Азіатсько-Тихоокеанський регіон)

Джерело: [10].

ESG-стандарт розглядається як провідний управлінський інструменту організації діяльності бізнесу в напрямку забезпечення досягнення цілей сталого розвитку. Він включає в себе комплекс проєктів, програм, стратегічних напрямів, що спрямовані на забезпечення корпоративної соціальної відповідальності в напрямку взаємодії з природним середовищем, громадськістю та владою. Цей інструмент має стратегічний характер, оскільки передбачає розробку індивідуальної ESG-стратегії із визначенням пріоритетів на основі наявних можливостей. Використання зазначеного стандарту дає змогу компанії інтегруватись у глобальне бізнес-середовище із подальшою відповідальністю за прийняті рішення та обрані напрямки розвитку.

ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНИМ ГОСПОДАРСТВОМ

Доцільно звернути увагу на той факт, що впровадження ESG- стратегії є можливим навіть для невеликих компаній, які не мають значних фінансових можливостей. У цьому випадку доцільно обрати найбільш пріоритетні напрями. Так, екологічна складова стратегії передбачає проекти, що направлені на утилізацію відходів, зменшення забруднення навколишнього середовища, економне та раціональне використання природних ресурсів. Соціальна складова передбачає боротьбу з різними формами дискримінації громадян, турботу про здоров'я співробітників компанії та створення належних умов праці та відпочинку, участь у благодійних заходах, волонтерську діяльність, розвиток корпоративної культури, дотримання політики гендерної рівності. Е-складова розглядає напрями боротьби з корупцією, впровадження засад прозорості та відкритості у процес управління компанією [11].

Впровадження компаніями ESG-стратегії передбачає відкритість бізнесу, це стосується як передбачених напрямків, так і отриманих результатів. Найкраще з погляду прозорості та наочності надавати інформацію в порівняльному вигляді «до – після», що дає змогу довести позитивний вплив напрямів та впроваджених проектів та соціальну сферу та навколишнє середовище.

Проте тренд відповідального бізнесу на засадах впровадження принципів сталого розвитку вимагає підтримки з боку владних структур на всіх рівнях державного управління з обов'язковим закріпленням окремих норм законодавства. В умовах координації зусиль державної влади та бізнесу щодо реалізації принципів сталого розвитку та досягнення Глобальних цілей є тенденція бізнес-структур до співробітництва та взаємодії з органами державної влади та представниками громадянського суспільства.

Аналіз досліджень провідних експертів [12; 13] у сфері впровадження принципів сталого розвитку в процес корпоративного управління дає змогу акцентувати увагу на наявності таких моделей взаємодії бізнесу та органів влади:

1. Модель адміністративного тиску – передбачає використання владними структурами механізмів впливу з боку адміністративного апарату, контролюючих структур з метою активізації вкладень у соціально значущі проекти та програми.

2. Модель патронажу – передбачає часткове відшкодування витрат бізнесу державою зі збереженням корпораціям доступу до ресурсів під контролем влади.

ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНИМ ГОСПОДАРСТВОМ

---

3. Модель партнерства – сформована на засадах компромісу між бізнесом та владою, передбачає конструктивне співробітництво представників влади та бізнесу з можливістю ухвалення спільних рішень. При цьому досягається синергетичний ефект, що передбачає чітку та злагоджену співпрацю зацікавлених сторін за конкретним планом дій.

4. Модель лояльності – у відповідь на преференції, отримані від держави у вигляді фінансової та адміністративної підтримки, бізнес демонструє лояльність та підтримку дій влади.

5. Модель ігнорування – держава не втручається в діяльність бізнесу, фокусуючи увагу на розв'язанні політичних та економічних проблем. Переважно властива періодам економічної кризи та є зазвичай перехідною.

Найбільш конструктивною більшістю дослідників вважається партнерська модель на основі спільної реалізації соціально відповідальних проєктів шляхом формування ефективного діалогу та проведення постійних консультацій та обговорень.

Мета взаємодії бізнесу та влади в умовах реалізації напрямів Стратегії сталого розвитку визначається як формування сприятливого підприємницького та інвестиційного клімату для можливості реалізації ESG-проєктів, забезпечення його конкурентоспроможності та підтримки позитивного іміджу шляхом впровадження нових норм ведення бізнесу.

Висновки і пропозиції. До важливих умов забезпечення прогресу в досягненні цілей сталого розвитку окремими бізнес-структурами належать розвиток людського потенціалу, повага до прав людини як працівника, врахування його особистих і соціальних потреб, створення можливостей для професійної реалізації окремого індивіда. Важливим критерієм успіху стає зважена реакція бізнесу на ризики та виклики зовнішнього і внутрішнього середовища та розробка конкретних кроків їх подолання, що відображається у спеціалізованій звітності. Для повоєнного відновлення України дотримання принципів сталого розвитку в корпоративному управлінні має значення передусім в інвестиційному аспекті, оскільки привабливість країни для інвесторів також буде визначатись спільними цінностями та підходами до ведення бізнесу, дотриманням чесних і зрозумілих правил корпоративної поведінки та етики. У межах вступу до ЄС Україні важливо досягнути певного рівня конкурентоспроможності бізнесу на світовому рівні, що стає можливим також шляхом дотримання ESG-стандартів.

ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНИМ ГОСПОДАРСТВОМ

Отже, успіху досягнуть ті компанії, які у своїй діяльності будуть покладатись на принципи сталого розвитку з дотриманням правил підзвітності та відкритості для суспільства.

Список використаних джерел

1. Біла С. О. Стратегічні пріоритети сталого розвитку у XXI ст.: досвід країн ЄС та України [Електронний ресурс] / С. О. Біла, М. Ю. Гайдай // Бізнес-навігатор. – 2018. – Вип.1-1(44). – С. 26–31. – Режим доступу: http://businessnavigator.ks.ua/journals/2018/44_1_2018/06.pdf.
2. Дерій Ж. Імплементация сталого розвитку як ключовий принцип галузевого спів-робітництва Україна – ЄС [Електронний ресурс] / Ж. Дерій, Т. Зосименко, Н. Шадура-Никипорець // Проблеми і перспективи економіки та управління. – 2019. – № 4(20). – С. 9–18. – Режим доступу: <http://pueu.stu.cn.ua/article/view/20425>.
3. Дубина М., Сердюк Д. Забезпечення сталого розвитку України в умовах невизначеності та турбулентності зовнішнього середовища / М. Дубина, Д. Сердюк // Проблеми і перспективи економіки та управління. – 2023. – № 4(36). – С. 9–25.
4. Озеран А. Навчання з ESG-звітності в українських університетах: стан і перспективи. Актуальні проблеми в системі освіти: загальноосвітній заклад середньої освіти – доуніверситетська підготовка – заклад вищої освіти. – 2024. – № 4. – С. 358–367. DOI: <https://doi.org/10.18372/2786-5487.1.18751>.
5. Колесник О. О. ESG-стандарти управління в досягненні цілей сталого розвитку [Електронний ресурс] / О. О. Колесник // Трансформація практики управління інноваційним розвитком соціально-економічних систем : колективна монографія / під заг. ред. В. В. Храпкіної, К. В. Пічик ; Національний університет «Києво-Могилянська академія». – Київ : Видав. дім «Києво-Могилянська академія», 2024. – С. 415–431. – Режим доступу: <https://ekmair.ukma.edu.ua/handle/123456789/29587>.
6. Systemic Approach to Assessing Sustainable Development of the Regions/ O. Popelo, S. Tulchynska, Yu. Kharchenko, B. Dergaliuk, S. Khanin, T. Tkachenko // Journal of Environmental Management & Tourism. – 2021. – Vol. XII, Issue 3(51). – Pp. 742–753. DOI: [https://doi.org/10.14505/jemt.12.3\(51\).13](https://doi.org/10.14505/jemt.12.3(51).13).
7. Millennium Development Goals [Electronic resource] / UNDP. – Accessed mode: https://www.undp.org/content/undp/en/home/sdgooverview/mdg_goals.html.
8. Sustainable development report 2024. Implementing the SDG Stimulus. Includes the SDG Index and Dashboards [Electronic resource]. – 2024. – Accessed mode: <https://dashboards.sdgindex.org>.
9. Principles for Responsible Investment [Electronic resource]. – Accessed mode: <https://www.unpri.org/pri/about-the-pri>.
10. ESG statistics you need to know in 2024. KEY ESG [Electronic resource]. – Accessed mode: <https://www.keyesg.com/article/50-esg-statistics-you-need-to-know-in-2024>.
11. What is ESG reporting – and how to do it. Movingworlds [Electronic resource]. – Accessed mode: <https://movingworlds.org/esg-reporting-guide>.

ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНИМ ГОСПОДАРСТВОМ

---

12. Huang D. Z. Environmental, social and governance (ESG) activity and firm performance: A review and consolidation [Electronic resource] / D. Z. Huang // *Accounting & finance*. – 2021. – № 61(1). – Pp. 335–360. – Accessed mode: <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/abs/10.1111/acfi.12569>.

13. Rau P. R. A survey on ESG: investors, institutions and firms / P. R. Rau, T. Yu // *China Finance Review International*. – 2024. – Vol. 14, no. 1. – Pp. 3–33. DOI: <https://doi.org/10.1108/CFRI-12-2022-0260>.

References

1. Bila, S.O., Haidai, M.Yu. (2018). Stratehichni priorytety staloho rozvytku u KhKhI st.: dosvid krain YeS ta Ukrainy [Strategic priorities of sustainable development in the 21st century: experience of EU countries and Ukraine]. *Biznes-navihator – Business navigator*, 1–1(44), 26–31. http://business-navigator.ks.ua/journals/2018/44_1_2018/06.pdf.

2. Derii, Zh., Zosymenko, T., Shadura-Nykyporets, N. (2019). Implementatsiia staloho rozvytku yak kliuchovyi pryntsyp haluzevoho spivrobotnytstva Ukraina –YeS [Implementation of sustainable development as a key principle of sectoral cooperation Ukraine – EU]. *Problemy i perspektyvy ekonomiky ta upravlinnia – Problems and prospects of economics and management*, (4(20)), 9–18. <http://ppeu.stu.cn.ua/article/view/204253>.

3. Dubyna, M., Serdiuk, D. (2023) Zabezpechennia staloho rozvytku Ukrainy v umovakh nevyznachenosti ta turbulentsnosti zovnishnoho seredovyshcha [Ensuring the sustainable development of Ukraine in conditions of uncertainty and turbulence in the external environment] *Problemy i perspektyvy ekonomiky ta upravlinnia – Problems and prospects of economics and management*, (4(36)), 9–25. <http://ppeu.stu.cn.ua/article/view/299096/291569>.

4. Ozeran, A. (2024) Navchannia z ESG-zvitnosti v ukrainskykh universytetakh: stan i perspektyvy [Education on ESG reporting in Ukrainian universities: state and prospects]. *Aktualni problemy v systemi osvity: zahalnoosvitnii zaklad serednoi osvity – douniversytetska pidhotovka – zaklad vyshchoi osvity – Actual Problems in the System of Education: General Secondary Education Institution – PreUniversity Training–Higher Education Institution*, (4), 358–367. <https://doi.org/10.18372/2786-5487.1.18751>.

5. Kolesnyk, O.O. (2024). ESG-standarty upravlinnia v dosiahnenni tsilei staloho rozvytku [ESG management standards in achieving the goals of sustainable development]. In V. V. Khrapkina, K. V. Pichyk (Eds.), *Transformatsiia praktyky upravlinnia innovatsiynym rozvytkom sotsialno-ekonomichnykh system: kolektyvna monohrafiia [Transformation of the practice of managing the innovative development of socio-economic systems: A collective monograph]* (pp. 415–431). <https://ekmair.ukma.edu.ua/handle/123456789/29587>.

6. Popelo, O., Tulchynska, S., Kharchenko, Yu., Dergaliuk, B., Khanin, S., Tkachenko, T. (2021). Systemic Approach to Assessing Sustainable Development of the Regions. *Journal of Environmental Management & Tourism*, XII(3(51)), 742–753. [https://doi.org/10.14505/jemt.12.3\(51\).13](https://doi.org/10.14505/jemt.12.3(51).13).

ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНИМ ГОСПОДАРСТВОМ

---

7. UNDP. (n.d.). Millennium Development Goals. https://www.undp.org/content/undp/en/home/sdgoverview/mdg_goals.html.

8. Sustainable Development Report 2024. Implementing the SDG Stimulus. Includes the SDG Index and Dashboards. (2024). <https://dashboards.sdgindex.org>.

9. Principles for Responsible Investment. (n.d.). <https://www.unpri.org/pri/about-the-pri>.

10. KEY ESG. (2024). ESG statistics you need to know in 2024. <https://www.keyesg.com/article/50-esg-statistics-you-need-to-know-in-2024>.

11. Movingworlds. (n.d.). What is ESG reporting – and how to do it. <https://movingworlds.org/esg-reporting-guide>.

12. Huang, D.Z. (2021). Environmental, social and governance (ESG) activity and firm performance: A review and consolidation. *Accounting & finance*, 61(1), 335–360. <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/abs/10.1111/acfi.12569>.

13. Rau, P.R., Yu, T. (2024). A survey on ESG: investors, institutions and firms. *China Finance Review International*, 14(1), 3–33. <https://doi.org/10.1108/CFRI-12-2022-0260>.

Отримано 24.08.2024

UDC 338.45.48

JEL Classification: L210; M140

Rostislav Tulchinskiy

Doctor of Economics, Professor,

Head of the Department of Management, Marketing and Public Administration

Higher Educational Institution "Academician Yuriy Bugay

International Scientific and Technical University" (Kyiv, Ukraine)

E-mail: r.tulchynskiy@istu.edu.ua. **ORCID:** <https://orcid.org/0000-0003-1605-1403>

Scopus: <https://www.scopus.com/authid/detail.uri?authorId=57218623172&origin=resultlist>

**CORPORATE SOCIAL RESPONSIBILITY IN THE CONTEXT OF
SUSTAINABLE DEVELOPMENT GOALS**

Abstract. *The article considers theoretical and applied aspects of implementing a company's corporate social responsibility strategy in the context of the transformation of socio-political processes and the implementation of the concept of sustainable development in the processes of state and corporate governance. The importance of achieving the Global Goals for the economy and society has been substantiated, the main institutional provisions and strategic aspects of implementing the concept of sustainable development have been considered. The rating of the index of sustainable development goals under modern conditions has been analyzed. The importance of developing the practice of responsible investment for both large companies and representatives of small and medium-sized businesses, and the*

ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНИМ ГОСПОДАРСТВОМ

---

implementation of ESG strategies have been substantiated. Based on the analysis, the priorities of sustainable development have been determined, which are oriented by large domestic companies and world business leaders. The relationship between the investment and production components in achieving sustainable development goals by companies based on the action of stock market mechanisms has been considered. As a result of studying the processes of implementing ESG standards of business conduct by companies, a conclusion is drawn regarding the presence of trends of activation and positive dynamics, especially in EU countries. The essence of the ESG standard as a leading management tool for organizing business activities in the direction of ensuring the achievement of sustainable development goals has been considered. The attention has been focused on the importance of supporting the trend of responsible business on the basis of implementing the principles of sustainable development by state authorities, the main models of interaction between business and authorities are highlighted. The most constructive model is to be a partnership model based on the joint implementation of socially responsible projects through the formation of an effective dialogue and constant consultations and discussions.

Keywords: *business; business strategy; enterprise; social responsibility activity; management; sustainable development; global goals; corporate governance; corporate social responsibility.*

Fig.: 2. References: 13.

Бібліографічний опис для цитування:

Тульчинський Р. В. Корпоративна соціальна відповідальність у контексті цілей сталого розвитку. *Науковий вісник Полісся*. 2024. № 2(29). С. 23-35.